

دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

مکتب

تاملی بر نظام صدور مجوزات و وضعیت کسب و کار

ایرنا: نظام صدور مجوزها در هر کشوری نسبت به کشور دیگر فرق می‌کند یا این حال در ایران طی چند سال اخیر شاهد انتصاری شدن برخی مجوزها، ظهور امضاهای طلاسی و در نتیجه سقوط رتبه کسب و کار بوده‌ایم.

امضاهای طلاسی« موضوعی استند که گویی همیشه در ایران وجود داشته است و چنان در برخی از وزارتخانه‌ها و برخی از دستگاه‌های دولتی رسوخ کرده که پاک کردن آنها به آسانی صورت نخواهد گرفت.

امضاهای طلاسی متأسفانه طی سال‌های اخیر مانند یک غده سرطانی به بخش‌های مختلف کشور وارد شده است. واژه «امضای طلاسی» شاید در ظاهر زیبا به نظر برسد، اما این امضاها در مواقعی می‌توانند به جایگاهی میلیاردها تومان منجر شوند؛ نقش صاحبان این امضاها در قدرت و نفوذ آنها نفاست ایجاد می‌کند، به طوری که اگر فلان امضا پای نام‌ای خورده باشد ممکن است اجرای کار سرعت چند برابری به خود بگیرد، اما اگر امضای دیگری پای همان نامه بخورد ممکن است اجرای دستورالعمل مام‌ها به تعویق بیند!

حسین سامانی، تحلیلگر توسعه پایدار درباره نظام مجوزها، در کشور می‌گوید: یکی از جدی‌ترین موانعی که باعث می‌شود سرمایه به سمت بخش مولد اقتصاد حرکت نکند، پیچیدگی ساخت یک کارخانه است.

علاوه‌بر این، جدول مشخصی هم در این زمینه وجود ندارد که فرد بر اساس آن متوجه شود برای ساخت یک واحد تولیدی باید چه کارهایی انجام دهد.

ساسانی با بیان اینکه متأسفانه هر کدام از وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، نهاده‌ا و اداره‌هایی که در زمینه صدور مجوز فعالیت می‌کنند در یک نقطه از شهر هستند و این سامانه هنوز یکپارچه نشده است، مثالی از گرجستان زد؛ و توضیح داد: تفلیس به عنوان پایتخت کشوری که چند سال است به استقلال رسیده و کشور توسعه‌یافته به شمار نمی‌رود توانسته نظام یکپارچه‌ای را برای ساخت و شروع فعالیت‌های اقتصادی ایجاد کند. در این شهر یک ساختمان شیشه‌ای وجود دارد و افرادی که قصد سرمایه‌گذاری برای آغاز فعالیت اقتصادی داشته باشند، با مراجعه به بخش‌های مختلف این ساختمان می‌توانند تمام مجوزهای مورد نیاز را دریافت کنند.

علاوه‌بر این، در هیچ کدام از مراحل دریافت مجوز نیاز به حضور سرمایه‌گذاری اصلی وجود ندارد. وی افزود: در ایران متأسفانه سازمان‌های دولتی غیره اینکه یک مجوز برای خودشان دست و پا کنند، با هم رقابت می‌کنند.

در واقع به نوعی شاهد هستیم که سازمان‌ها تلاش می‌کنند تا بتوانند یک مجوز هم آنها به سبب نظام مجوز اضافه کنند. این موضوع متأسفانه چندان دلیل دارد که نمی‌توان از کنار آنها به سادگی عبور کرد.

زمانی که یک سازمان صلاحیت صدور مجوز پیدا می‌کند، یعنی برگ‌های باید «امضا» شود که از همین نقطه موضوع امضاهای طلاسی آغاز می‌شود.

علاوه‌بر این، در ایران اگر سرمایه‌گذار نخواهد به طور مستقیم وارد مرحله دریافت مجوز شود سختی‌های این کار برای او چندین برابر می‌شود. در نتیجه سرمایه‌گذار باید به طور مستقیم وارد چندین ساختمان و نهاد صدور مجوز شود.

بدیهی است فساد اداری و درخواست‌های شخصی از سرمایه‌گذار برای صدور مجوز در این مرحله آغاز می‌شود. با این مقدمه مشخص می‌شود که چرا نظام مجوز در کشور ما تا این اندازه قدرتمند و عریض و طویل است.

این تحلیلگر توسعه پایسان در ادامه به یکی از تجربه‌های موفق در کاهش صدور مجوز در دنیا پرداخت و گفت: زمانی که هند با کاهش ورود سرمایه به بخش مولد اقتصاد روبه‌رو شد تصمیم گرفت تمام مجوزها را لغو کند.

این کشور در پی تصمیمی که پیش از این گرفته بود تنها یک مجوز را باقی گذاشت و آن مجوز حفاظت از محیط‌زیست بود تا محل زندگی مردم در پی فعالیت‌های صنعتی آلودگی جبران‌ناپذیر در پیال نیکند. این سیاست باعث رونق اقتصادی و قبایل توجه در هند شد. در ایران شاید نیاز به چنین فعالیتی وجود نداشته باشد اما به طور قطع

نیازمند حذف بسیاری از مجوزها هستیم. باید این موضوع را در نظر داشت که صدور مجوز منجر به ۳ پدیده مخرب در اقتصاد هر کشوری می‌شود. این پدیده‌ها با عنوان امضای طلاسی، فساد اداری و کاهش سرمایه‌گذاری در بخش مولد اقتصاد نام‌گذاری می‌شود.

یکی از بزرگ‌ترین آسیب‌های محیط کسب و کار به هم ریختگی و عدم یکپارچگی نظام مجوزدهی است. سختی این فرایند باعث شده است تا برخی بدون مجوز فعالیت خود را شروع کنند. بر اساس دیدگاه کارشناسان، یکی از ویژگی‌های مهم در بازارهای ایران، وجود تعداد قابل توجهی واحدهای صنفی بدون پروانه کسب است.

طبق گفته مسوولین از مجموع سه میلیون واحد صنفی در کشور حدود ۸۰۰ هزار واحد بدون پروانه کسب فعالیت می‌کند. شاید یکی از دلایل آن وجود دیوانسالاری و لزوم اخذ مجوزهای گوناگون و طولانی شدن زمان و هزینه‌های زیاد برای دریافت مجوز کسب باشد.

بر اساس برآوردها بیش از ۸ هزار رسته صنفی در ۳ میلیون واحد صنفی در کشور فعال هستند. همچنین، سالانه بیش از ۲۷۰ هزار مجوز در نظام صنفی کشور صادر می‌شود. این مقدار حدود ۵۵ درصد از کل مجوزهای کشور بوده و نمی‌توان به راحتی از کنار اهمیت آن در بهبود فضای کسب و کار گذشت.

مسوولان امیدوارند ساماندهی مجوزدهی اصناف در قالب درگاه ملی مجوزهای کشور، ضمن سهولت و یکپارچه شدن مجوزدهی از اعمال نظرای شخصی نیز جلوگیری کرده و امکان پیگیری و شکایت در خصوص صدور مجوزها را فراهم می‌کند.

واقعیت این است که مشکل کسب و کار و فعالیت اقتصادی تنها به صدور مجوز ختم نمی‌شود و دولت و مسوولین باید سعی کنند با استفاده از پیشرفت تکنولوژی و فناوری‌های نوین بتوانند گام‌های جدی در سایر زیر مجموعه‌های شاخص بهبود فضای کسب و کار بردارند.

محیط کسب و کار شامل نهاده‌ا، مقررات و رویه‌های اداری، مندرج در محیط فعالیت مجسمه‌سازی را با امضای مدیر کل هنرهای تجسمی نمایش داد و از اعضایش خواست برای صدور مجوز مجسمه‌سازی مدارکشان را ارسال کنند

عباس مجیدی رئیس هیئت مدیره انجمن هنرمندان مجسمه ساز ایران همان زمان گفت که «پروانه فعالیت کارگاه افزایش می‌یابد.

در این مورد و در راستای کمک به بهبود فضای کسب و کار در سراسر جهان، بانک جهانی و سایر اقام به انتشار اطلاعاتی در مورد وضعیت فضای کسب و کار در کشورهای مختلف انتشار می‌دهد. در این اطلاعات نمره هر کشور در شاخص یاد شده و رتبه آن در بین سایر کشورها ارائه می‌شود.

نمره این شاخص از حاصل جمع نمره هر کشور در ۱۰ شاخص کوچک‌تر به دست می‌آید. این ده شاخص عبارتند از آغاز کسب‌وکار، کسب مجوز، ثبت دارایی‌ها، کسب اعتبارات، حمایت از سرمایه گذاری، مالیات، تجارت، اجرای قراردادها و ورشکستگی و دریافت لژری برق.

بر اساس گزارش بانک جهانی، نمره ایران در شاخص فضای کسب و کار در سال ۲۰۱۸ (خرداد ۹۷) ۵۶.۹۸ است. این نمره ۲.۳۴ درصد

بیشتر از نمره سال قبل است. در سال ۲۰۱۸ کشور ما در بین ۱۹۰ کشور جهان رتبه ۱۲۸ را

در رده‌بندی جهانی شاخص فضای کسب‌وکار به دست آورده است.

ایمن رتبه حکایت از وضعیت نامناسب فضای کسب و کار در کشور دارد. بهبود آن همواره مد نظر مسوولین بوده است، اما به طور مشخص برنامه پنجم توسعه به بعد بهبود فضای کسب و کار کشور با تأکید بر ثبات محیط اقتصاد کلان، فراهم آوردن زیرساخت‌های ارتباطی، اطلاعاتی، حقوقی، علمی و فناوری مورد نیاز، کاهش خطرپذیری‌های کلان اقتصادی، ارائه مستمر آمار و اطلاعات در صورت شفاف و منظم به جامعه مد نظر قرار گرفته است.

خود را به‌رمه داشته است. پس از صدور مجوز برای مجسمه سازی، اکنون معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در اقدامی جالب و در خور توجه در قالب دستورالعملی تازه، فعالیت در تئاتر را نیز مشمول دریافت مجوز کرده و به جز فرآغ التحصیلان تئاتر و اشخاصی که تأییدیه اساتید تئاتر را داشته‌اند، هیچ هنرمند تجربی حق ندارد فعالیت تئاتر مستقل داشته باشد؛ اقدامی که به منزله یک امضای طلاسی تازه در عرصه فرهنگ و خلاف بدیهی‌ترین اصول هنری نظیر ارجحیت برخورداری از عرض خلاقه بر هر آموزش آکادمیکی یا نیروی هدایت‌کننده‌ای در خلق آثار شاخص است.

در راستای مرحله دوم شفافیت و ساماندهی مجوزهای وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دستورالعمل صدور پروانه اجرای نمایش به گفته مسئولان معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از تیرماه سال گذشته تاکنون مورد بازنگری قرار گرفته و با اسناد و قوانین بالادستی ذریبط تطبیق داده و «بازنگری عمیق» شده است. لفظ بازنگری عمیق درباره اتفاقی که در این دستورالعمل رخ داده، لفظ دقیقی است و مشخصاً اتفاقی که رخ داده، یک بازنگری عمیق در دستورالعمل است اما این اقدام پیش از آنکه به شفاف سازی منجر شود، شرایط را غیرمعمول‌تر و مبهم‌تر خواهد ساخت. بخش جنجال‌برانگیز این دستورالعمل آنجاست که تأکید شده است: «کارگردان اثر جهت تقاضای صدور مجوز باید دارای یکی از این شرایط باشد؛ یا فرآغ‌التحصیل رشته هنرهای نمایشی از یکی از دانشگاه‌های مورد تأیید وزارت علوم یا آموزشگاه‌های هنری رسمی باشد، یا معرفی شده از سوی صنوف رسمی هنرهای نمایشی (خانه تئاتر یا انجمن هنرهای نمایشی و…) باشد یا صلاحیت هنری‌اش

این روزها برای انجام هر کاری باید مجوز داشته باشی، مسئولان امر می‌گویند داشتن مجوز از مراجع ذیصلاح ضروری است و البته گرفتن مجوز دنگ و فنگ‌های خاص خود را هم دارد، مشکلاتی که موجب می‌شود روزنه رات و فرامین طلاسی باز شود، اتفاقی که در خیلی از عرصه‌ها رخ داده و نتایج خود را به‌رمه داشته است

توسط سه نفر از اساتید و پیشکسوتان شناخته شده هنرهای نمایشی تأیید شده باشد» و در واقع هیچ هنرمند مستقلی نمی‌تواند بدون برخورداری از مدرک آکادمیک فعالیت در حوزه تئاتر داشته باشد.

■ **جره قه‌نخست با مجسمه‌سازان**

چندی قبل همین محدودیت‌ها منحصr به رشته مجسمه سازی هم شده بود به این معنی که برای فعالیت در عرصه مجسمه سازی باید با پرداخت مبلغی اندک مجوز فعالیت در آن عرصه را دریافت کرد.

همین ۵ ماه قبل بود که انجمن مجسمه‌سازان در حساب اینستاگرام خود تصویر مجوز فعالیت مجسمه‌سازی را با امضای مدیر کل هنرهای تجسمی نمایش داد و از اعضایش خواست برای صدور مجوز مجسمه‌سازی مدارکشان را ارسال کنند

عباس مجیدی رئیس هیئت مدیره انجمن هنرمندان مجسمه ساز ایران همان زمان گفت که «پروانه فعالیت کارگاه افزایش می‌یابد. در این مورد و در راستای کمک به بهبود فضای کسب و کار در سراسر جهان، بانک جهانی و سایر اقام به انتشار اطلاعاتی در مورد وضعیت فضای کسب و کار در کشورهای مختلف انتشار می‌دهد. در این اطلاعات نمره هر کشور در شاخص یاد شده و رتبه آن در بین سایر کشورها ارائه می‌شود.

نمره این شاخص از حاصل جمع نمره هر کشور در ۱۰ شاخص کوچک‌تر به دست می‌آید. این ده شاخص عبارتند از آغاز کسب‌وکار، کسب مجوز، ثبت دارایی‌ها، کسب اعتبارات، حمایت از سرمایه گذاری، مالیات، تجارت، اجرای قراردادها و ورشکستگی و دریافت لژری برق. بر اساس گزارش بانک جهانی، نمره ایران در شاخص فضای کسب و کار در سال ۲۰۱۸ (خرداد ۹۷) ۵۶.۹۸ است. این نمره ۲.۳۴ درصد بیشتر از نمره سال قبل است. در سال ۲۰۱۸ کشور ما در بین ۱۹۰ کشور جهان رتبه ۱۲۸ را

در رده‌بندی جهانی شاخص فضای کسب‌وکار به دست آورده است.

ایمن رتبه حکایت از وضعیت نامناسب فضای کسب و کار در کشور دارد. بهبود آن همواره مد نظر مسوولین بوده است، اما به طور مشخص برنامه پنجم توسعه به بعد بهبود فضای کسب و کار کشور با تأکید بر ثبات محیط اقتصاد کلان، فراهم آوردن زیرساخت‌های ارتباطی، اطلاعاتی، حقوقی، علمی و فناوری مورد نیاز، کاهش خطرپذیری‌های کلان اقتصادی، ارائه مستمر آمار و اطلاعات در صورت شفاف و منظم به جامعه مد نظر قرار گرفته است.

خود را به‌رمه داشته است. پس از صدور مجوز برای مجسمه سازی، اکنون معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در اقدامی جالب و در خور توجه در قالب دستورالعملی تازه، فعالیت در تئاتر را نیز مشمول دریافت مجوز کرده و به جز فرآغ التحصیلان تئاتر و اشخاصی که تأییدیه اساتید تئاتر را داشته‌اند، هیچ هنرمند تجربی حق ندارد فعالیت تئاتر مستقل داشته باشد؛ اقدامی که به منزله یک امضای طلاسی تازه در عرصه فرهنگ و خلاف بدیهی‌ترین اصول هنری نظیر ارجحیت برخورداری از عرض خلاقه بر هر آموزش آکادمیکی یا نیروی هدایت‌کننده‌ای در خلق آثار شاخص است.

در راستای مرحله دوم شفافیت و ساماندهی مجوزهای وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دستورالعمل صدور پروانه اجرای نمایش به گفته مسئولان معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از تیرماه سال گذشته تاکنون مورد بازنگری قرار گرفته و با اسناد و قوانین بالادستی ذریبط تطبیق داده و «بازنگری عمیق» شده است. لفظ بازنگری عمیق درباره اتفاقی که در این دستورالعمل رخ داده، لفظ دقیقی است و مشخصاً اتفاقی که رخ داده، یک بازنگری عمیق در دستورالعمل است اما این اقدام پیش از آنکه به شفاف سازی منجر شود، شرایط را غیرمعمول‌تر و مبهم‌تر خواهد ساخت. بخش جنجال‌برانگیز این دستورالعمل آنجاست که تأکید شده است: «کارگردان اثر جهت تقاضای صدور مجوز باید دارای یکی از این شرایط باشد؛ یا فرآغ‌التحصیل رشته هنرهای نمایشی از یکی از دانشگاه‌های مورد تأیید وزارت علوم یا آموزشگاه‌های هنری رسمی باشد، یا معرفی شده از سوی صنوف رسمی هنرهای نمایشی (خانه تئاتر یا انجمن هنرهای نمایشی و…) باشد یا صلاحیت هنری‌اش

توسط سه نفر از اساتید و پیشکسوتان شناخته شده هنرهای نمایشی تأیید شده باشد» و در واقع هیچ هنرمند مستقلی نمی‌تواند بدون برخورداری از مدرک آکادمیک فعالیت در حوزه تئاتر داشته باشد.

■ **مدرک مهم‌تر از مهارت؟**

اما تجربه آموزشی که مدرک تحصیلی در رشته تئاتر و سینما ندارند می‌گویند اینگونه مجوز بازی‌ها و غلطپلین در دام دستورالعمل‌ها منجر به از بین رفتن خلاقیت‌هایی‌شود.

علی زارزند بازنگر تئاتر که به صورت سنتی و تجربی وارد این عرصه شده می‌گوید: عرصه هنر یک جمع خلاقانه است با رویکرد استعداد که ربط چندانی به مدرک ندارد تاریخ هم نشان داده خیلی از هنرمندان برجسته نه تحصیلی در آن زمینه داشتند و نه در مجمع یا صنف خاصی عضو بوده‌اند، بحث گرفتن تأییدیه از اساتید هم فم عملا جز اینکه منجر به سرکوب استعداد شود نتیجه دیگری ندارد. وی افزود: اینگونه دستورالعمل‌ها غیرقابل قبول است و مشخص نیست منافع چه افرادی در میان است، شک نکنید یا بحث پول‌های کلان در میان است یا دنبال آن هستند به امضاهای خاص و قیمت دار، بر وبال بدهند که در این صورت مطمئناً استعدادهای زیادی از عرصه نمایش دور شده و کارهایی کیفیت می‌شود. این بازیگر تئاتر با بیان اینکه مجوز بازی در عرصه هنر تحدید خلاقیت است یاد آور شد: مشکل امروز جامعه ما مدرک گرایی بدون مهارت است در حالیکه باید به مهارت بیشتر بر و بال داد اما با این شوه و نگاه‌ها سعی دارند مهارت گرایی را حذف و مدرک گرایی را جایگزین آن کنند.

دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

«مجوز بازی» در جامعه هنری

مجوزها به صورت دقیق و با تأکید بر اولویت‌های زمانی به اطلاع عموم برسد تا مخاطبان در راستای ایفای حقوق شهروندی خود، قیبل از اقدام به درخواست مجوز از شرایط، مدارک و طول و بازه زمانی مراحل دریافت مجوز مطلع شوند که این امر یک معنی بیشتر نمی‌دهد: «اگر کفش آهنی نداری دنبال مجوز نیا!»

■ **مجوز لباس یکسان**

مجوز بازی محدود به صلاحیت مدرکی افراد در عرصه هنر نمی‌شود و ظاهراً قرار است اگر هنرمندان لباسی که تعیین شده را نپوشند مجوز فعالیت آنها و حضورشان در برنامه‌های رسمی ممکن است با مشکل مواجه شود.

همین چندی قیل بود که اتفاق دیگری در جامعه هنری از اعمال محدودیت بیشتر برای هنرمندان حکایت می‌کرد و آن دستورالعمل طراحی لباس متحداشکل برای هنرمندان بود که به نظر می‌رسد در راستای یکسان سازی آنها مورد توجه قرار گرفته است.

این طرح سینماگران را هدف گرفته و تلاش دارد در مراسم‌های رسمی مثل جشنوا‌ها آنها را ملزم کند از لباس متحدالشکل استفاده کنند.

با این حال خانه سینما در برابر این تصمیم احتمالی موضع شدید گرفت و اعلام کرد: «بن اولین بار نیست که خانه سینما با اظهار نظر‌ها، بخشنامه‌ها و بیانیه‌هایی مواجه می‌شود که شائبه دولتی بودن این نهاد صنفی را در ذهن مخاطبان سینمای ایران متبادر می‌سازد و تکرار چنین رویه‌ای، این استنباط رزاری اعضای بزرگترین و تنبها‌یهد صنفی سینمای ایران به‌وجود می‌آورد که گویی اراده مشخصی درصدد کم‌رنگ کردن و بلکه حذف تشکل مدنی سینما در کشور است که اگر چنین باشد یقیناً نیتیی ناصواب است.»

چنین دستورالعملی یک معنی بیشتر ندارد، اگر لباسی را که تعیین شده نپوشی مجوز ورود به یک مراسم رسمی را نخواهی داشت!

چنین برنامه و طرحی قطعاً متخلف‌هایی‌به راه همراه خواهد داشت بطوریکه در بدو امر هم سینماگران در برابر آن واکنش نشان دادند و به کنایه علام داشتند: بجای پیگیری اینگونه موارد بهتر است، مسائل معیشتی، موارد رفاهی، بیمه تأمین اجتماعی و تکمیلی، بیمه بیکاری و از کار افتادگی و… را در دستور کار خود قرار دهند!

■ **منافع چه کسانی در میان است؟**

مهتا زارعی کارشناس رشته هنرهای زیبا می‌گوید: در هر مقطعی برای اعمال برخی مجوزها و بوروکراسی‌ها منافع بخش‌هایی را در نظر می‌گیرند و با انعقاد قراردادهای پرفایده بسرای ذیفغان تصمیماتی اتخاذ می‌شود که به جز دردر سر ثمره دیگری برای اصحاب هنر ندارد.

وی می‌افزاید: در همین ماجرای رپووش مدارس بینبند منافع چه کسانی در بین بود و چه بخش‌هایی پول کلان به جیب زدند، حالا همین را حساب کنید در موضوع لباس هنرمندان که احتمالاً جای طراحان لباس خاص و قراردادهای کلان با آنها در میان است و البته کمسیون‌هایی که نصب مجری و دلالان این امر می‌شود.

این کارشناس می‌گوید: هنرمندان با امید زیاد به دولت تدبیر و امید رای دادند تا محدودیت‌ها و تنگ نظری‌ها را شاهد نباشند اما گویا بلط עוד آنچه می‌پنداشتیم!

زارعی با بیان اینکه یکسان سازی در هنر نتیجه خوبی به بار نمی‌آورد، گفت: بهتر است در باره قراردادهای میلیاردی کلان که جرات انتشار آن را ندارند شفاف سازی کنند و بی خیال امور خصوصی هنرمندان و سینماگران شوند.

■ **به نگرش ضد راتئی توجه شود**

رونق فعالیت‌های هنری و تولید محصولات در یک کشور بی شک در گرو بهبود فضای کسب و کار و تسهیل فعالیت هنری برای متقاضیان و فعالان هنری است، اما

در کنار تسریع در صدور مجوز، ضروری است که مسوولین به سایر شاخص‌ها توجه جدی داشته باشند. با این حال به نظر می‌رسد مجوزهای محدودکننده در عرصه هنر، بیشتر از آنکه موجب بالندگی خلاقیت شود منجر به خودکشی استعدادها و هز رفتن آنها می‌شود.

گرچه آموزش آکادمیک ضروری به نظر می‌رسد در هر عرصه‌ای لازم و مناسب است اما در کنار آنها باید به ضرورتی که منجر به حذف استعدادها و هز رفتن آنها می‌شود، توجه جدی داشته باشند. با این حال مجوزهای خاص فضا را برای گسترش رات مهیا می‌کند در این صورت عده‌ای با برخورداری از امتیازات خاص بدون

کمترین استعداد می‌توانند به عرصه‌های هنری نفوذ کنند بنا بر این بهتر است هنرندان به لحاظ مهارت و خاقیت ساماندهی شوند و در حرم خصوصی آنها مداخله‌ای صورت نگیرد تا فضای هنر نیز به مهندسی رویه‌ها آلوده نشود.

^[1] دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید

^[2] دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید